

Като всички български градове, и Бургасъ си има своя гостоприемна седмица. Нѣкои сж предпочели лѣтнитѣ месеци, за да могатъ гоститѣ да се порадватъ на цвѣтята, горитѣ и планинитѣ имъ. Бургасъ си е избралъ есенъта, та хемъ смѣлчигитѣ да се изплакнатъ въ неспокойната вече, но още топла морска вода, хемъ гастронимитѣ да вкусятъ отъ първитѣ скомврии.

Все по-пѣстъръ става съборътъ презъ гостоприемнитѣ дни.

Събра се и тази година мравунякъ.

Люлѣе се пѣстро гъмжило между баракитѣ и палаткитѣ на събора, радва се, и вика, и крещи, и се смѣе.

— Господа и госпожи, кавалери и дами, тичайте! Тукъ е чудото на България и Европа, тукъ е върхътъ на невѣроятното, постиженията на техниката и тайната наука, най-голѣмиятъ циркъ на свѣта и Азия, Америка и Китай! Петъ лева за възрастни, три лева за другитѣ.

Директорътъ на циркъ Г л о р и я съ вжгленнитѣ вежди и страшнитѣ мустаци настѣпва комика, бута съ лакътъ танцовачката и смига на звѣроукротителя. Комикътъ разтваря устата си, тя е най-голѣмиятъ му инструментъ, раздрусва косата си, тя е половинъ жълта и половинъ синя. Танцовачката разперва ржце и чука кракъ въ челото; трикото подъ колѣното ѝ е цепнато, ако не нарочно, то поне случайно; тя се завърта три пжти около себе си. Звѣроукротительтъ се изтѣпва напредъ и казва: